

Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Creștinătății Românești, ziua a doua

Grăirea Mea e dulce peste om, ca să-l îmbiu spre ea și să-i dau omului înapoi ce a pierdut. Omul a pierdut grăirea cu Dumnezeu, iar Eu, Domnul Cel milos după om, vin din cer pe pământ cuvânt ca să aduc înapoi vorbirea dintre Mine și om, taina cea din veac ascunsă pentru sfârșit de timp. Amin.

Eu, Domnul, Mă fac cuvânt peste grădina cuvântului și cobor spre om ca să-i spun că acest cuvânt este râul vieții, care curge din tronul lui Dumnezeu Cuvântul, așa cum este scris în Scriptura cea pentru sfârșit de timp. Eu după ce am făcut cu cuvântul cerul și pământul l-am făcut pe om și vorbeam cu el, și el vorbea cu Mine. Glasul Meu și pasul Meu se auzeau de urechea omului cel zidit de mâna Mea. Așa Îl cunoștea omul pe Dumnezeu la început și apoi.

Îmi scriu cartea venirii Mele și Mă așez cu ea în fața omului, și Mă așez cu ea peste vreme ca să cer fiecăruia socoteală după cum este și după cum a fost fapta sa. Așa am grăit Eu cu Moise pe muntele Sinai, și Moise a scris cuvântul Meu cel de peste el, și tot mereu l-a scris. Așa am grăit Eu cu proorocii, și ei scriau cuvântul Meu. Acum, după două mii de ani de la petrecerea Mea cu omul pe pământ timp de treizeci și trei de ani Dumnezeu venit de la Tatăl între oameni, acum vin din nou din cer pe pământ cuvânt ca să aduc înapoi grăirea dintre Mine și om, căci omul a pierdut grăirea cu Dumnezeu. Dacă omul dă să-Mi spună că grăiește cu Mine, iar el Îmi spune pe ale lui sau pe ale Mele, nu poate să se ascundă de păcatul nevorbirii dintre Mine și el. Mai întâi am vorbit Eu cu omul, și apoi omul cu Mine. Mai întâi omul n-a mai grăit cu Mine, și apoi n-am mai vorbit Eu cu el.

Să nu te întrebi, omule care vii să-Mi vezi și să-Mi auzi glasul care umblă prin grădina cuvântului Meu din vremea aceasta ca să se așeze tot cuvântul Meu în carte, ca în toate vremile vorbirii Mele cu omul; să nu te întrebi de ce vorbește Dumnezeu cu omul, și să te întrebi de ce nu auzi tu pe Dumnezeu vorbind peste tine așa cum a fost planul Său cel din veac întocmit cu omul. Eu când l-am făcut pe omul cel zidit de mâna Mea, l-am făcut ca să grăiesc cu el, și el cu Mine, că de ce altceva l-aș fi făcut pe om Eu, Dumnezeu Cuvântul? L-am zidit și am grăit cu el, și el cu Mine până ce n-a mai vrut el să grăiască cu Mine, și a grăit cu sine și a făcut ca sine și nu ca Mine. L-am zidit și am grăit între Noi până ce el s-a ridicat mai mare ca Ziditorul său, pierzându-L prin neascultare, pierzându-L prin ascundere. Ascunderea este păcatul care l-a despărțit pe om de Mine, și pe Mine de om, de n-a mai putut și nu mai este grăirea dintre Mine și om. Omul nu se poate ascunde, dar se ascunde, că i-a intrat în fire acest păcat ca să fugă de Dumnezeu, ca să se ascundă. O, unde se poate omul ascunde de fața Mea? Sunt mereu, mereu față în față cu omul, dar el vrea să uite aceasta, și aceasta înseamnă ascundere. Mă ascunde omul de el, și se ascunde omul de Mine, dar acesta nu este adevărul, și omul nu se poate ascunde de Dumnezeu. Vin din cer pe pământ cuvânt ca să aduc înapoi grăirea dintre Mine și om. Îl îmbiu pe om ca să-i dau înapoi ce a pierdut.

Mă așez pe pământ în calea ta cuvânt, omule ieșit din omul cel zidit de mâna Mea. Tu ești născut din om, și vreau să te învăț începutul tău, omule scump. Grăirea Mea e dulce peste tine. Începutul ființei tale este omul cel zidit de mâna Mea și cu care Eu grăiam între Mine și el. Vreau să-ți dau înapoi ce ai pierdut. Vreau să te așezi înaintea Mea și să-Mi auzi glasul și să crezi că Eu sunt, să crezi și dacă nu Mă vezi. Nici Adam nu Mă vedea, dar Mă auzea, și grăia și el cu Mine, și apoi s-a tras în sine și n-a mai grăit cu Mine, căci s-a ascuns, și apoi a dat să Mă uite.

O, cum să nu Mă uide omul care nu grăiește cu Mine, și Eu cu el? O, cum de nu aude omul cuvântul Meu? Cerul și pământul M-au auzit când le-am spus să iasă din ape și să fie apoi. M-au auzit că M-au ascultat, și cine Mă ascultă Mă aude și voiește să Mă audă, și grăiește cu Mine cel ce Mă aude. Amin. Cel ce Mă aude este cel ce nu se ascunde de grăirea Mea cu el. Cel ce Mă aude, pe acela îl fac semănător de cuvântul Meu peste pământ, căci cel ce Mă aude grăiește cu Mine, și mărturisește apoi.

Omule, te chem cu mare dor la izvorul gurii Mele ca să te deprind cu începutul cel în care era grăirea dintre Mine și om. Vino cu Mine spre începutul tău! Vino la Mine ca să te învăț să vorbesc cu tine, și tu cu Mine! Vino, că Eu Mă întorc spre tine, Mă întorc după tine din rai, țara pe care Eu ți-am dat-o de așternut ție și Mie, ca să fiu cu tine, și tu cu Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fii și tu, și acolo unde ești tu, să fiu și Eu. La ce-ți folosește mintea că Mă înțelegi cu ea dacă tu nu te întorci apoi spre grăirea dintre Mine și tine? Tu nu te poți ascunde, dar te ascunzi. Tu nu te temi de Mine, dar te temi, căci păcatul tău este netemerea, și te ascunzi cu el pentru că te temi. Iubirea și temerea de Dumnezeu, acestea te pot face iar, omule, și te pot da Mie prin puterea lor cea pentru Mine. Amin. Temerea de Dumnezeu, când ea nu vine din iubirea de Dumnezeu, atunci ea îl ascunde pe om de Mine, iar când iubirea de Dumnezeu este izvorul ei, atunci ea este cea care nu-l desparte pe om de Dumnezeu, și pe Dumnezeu de om. Amin.

În a doua zi de sărbătoare vă mângâi din nou pe voi, cei adunați la gura izvorului Meu de cuvânt. Luați din harul Meu și îl puneți în voi, ca să Mă puteți iubi cu harul vostru cel din fire, și Eu să pot lua de la voi. Stau cu oști cerești deasupra grădinii întâlnirii Mele cu voi. V-am chemat să grăiesc cu voi, și voi cu Mine. Cântați-Mi doina nunții Mele cu mireasa Mea cea din români luată, cu poporul Meu mireasă, popor pregătit de Mine pentru venirea Mea. Dulce-Mi este limba românească, și am făcut din ea limba lui Dumnezeu la sfârșit de timp, că Eu grăiesc din nou peste pământ în limba poporului român, noul Meu Israel, noul Meu Ierusalim, căci Eu am scris prin profeți în Scripturi, am scris că voi alege din nou Ierusalimul dintre neamurile pământului, fiindcă Israelul cu care am lucrat la început M-a lepădat cu totul acum două mii de ani, și n-am ales din el decât o rămășiță mică de tot, care s-a mântuit prin credință atunci, la venirea Mea din Tatăl Cel ceresc și din mamă Fecioară pe pământ. Cântați-Mi cântările nunții, că Mă așez în calea oamenilor cu nuntă cerească, cu zile de nuntă între Mine și mireasa Mea cea mică, poporul cuvântului Meu, luat din români. Mai e un ceas, și vin văzut, iar slava Mea din ziua aceea va fi pentru unii cu mângâiere, iar pentru cei mulți, cu mânie, căci omul a pierdut grăirea cu Dumnezeu și nu-și mai vine în fire ca să se întoarcă la începutul lui.

Aduceți Domnului slavă. Cântați-I Domnului cântare nouă. Lăudați numele Lui în horă, în timpane și în psaltire cântați-I Lui. Lăudați pe El în glas de trâmbiță și în alăută. Lăudați-L pe Domnul în strune și în organe, în chimvale bine răsunătoare, lăudați-L în chimvale de strigare, ca să audă toată suflarea și să laude pe Domnul! Amin.

Eu v-am chemat, și voi ați venit. Vă dau ca plată cuvântul Meu, și vă pun masă de nuntă și vă dau iertarea păcatelor dacă voi vă veți lăsa de ele, și ele de voi. Iar dacă nu le veți lăsa, vă voi ruga cum voi ști Eu, și voi lua apoi răul din voi, căci ce este cu neputință la om, este la Mine cu putință, că iată-Mă după două mii de ani de la venirea Mea trup și cuvânt pe pământ, ca să așez la locul ei grăirea dintre Mine și om, taina cea întru început ascunsă pentru sfârșit de timp. Amin.

O, poporul Meu mireasă, dă-i omului cuvântul Meu cel de peste tine când Eu grăiesc cu el din grădina cuvântului Meu. Dă-i omului strigarea Mea după el. Dă-i, fiule, omului, dă-i ce ți-am dat și ție când te-am luat din lume și te-am făcut poporul Meu cel de la venirea Mea.

O, fii ai oamenilor, am pe acest petecuț de pământ ieslea cuvântului Meu. Acest sătuț este Betleemul Meu de azi, că Mi-am făcut iesle în el și Mă nasc cuvânt în iesle și Mă fac de hrană la toți cei care dau să vină spre început, spre taina Mea cea din rai când Eu grăiam cu omul, și omul cu Mine. Să nu credeți că dacă-Mi faceți rugăciuni pentru voi și pentru neamul vostru, veți face întoarcerea spre taina vorbirii dintre Mine și om. Mai întâi am grăit Eu cu omul, și apoi omul cu

Mine. Nu înseamnă vorbire cu Dumnezeu când omul grăiește Domnului și când Domnul nu grăiește și El omului. Grăirea Mea din vremea aceasta peste om este grai dulce, ca să-l îmbiu spre Mine și să-i dau înapoi ce a pierdut, căci omul a pierdut vorbirea dintre el și Dumnezeu. Fericiți veți fi voi, cei chemați la nunta Mielului, dacă nu veți uita glasul Lui care v-a chemat și vă cheamă la nuntă, dacă nu vă veți ascunde. Omul nu se poate ascunde, dar se ascunde, că i-a intrat în fire acest păcat ca să fugă de Dumnezeu pentru păcatul cu care el se ascunde. O, unde să se ascundă omul? El vrea să uite că Eu sunt și Eu văd, și aceasta înseamnă ascundere, și e păcat aceasta ce face omul. Eu însă am venit pe pământ cuvânt și îi ies omului în cale și îl chem spre începutul lui.

Vino, omule, să bei din râul vieții! Vino și îți spală fața și trupul și duhul! Vino, că Eu vin și îți țin calea ca să te fac din nou și să te dau Tatălui și să-I arăt Lui munca Mea, truda Mea cea de șapte mii de ani căutând după om.

O, fiilor unși cu ungera Mea cea nouă la sfârșit de timp! Stropiți cu apa cea lucrată de Mine prin voi pe toți cei veniți la izvor, ca să le rămână semn pe ei că au venit și că au băut. Eu, Domnul, și cu slugi îngerești, le voi ține urma ca să-i ajut sau ca să-i mustru amintindu-le de glasul Meu care cheamă omul la viață. Am pus la porți legile grădinii întâlnirii Mele cu omul, și fericit este omul care le va pune peste el în toată vremea lui cea de până la venirea Mea.

Voi, cei care ați venit la izvor! Voi, cei care ați intrat la masa Mea de nuntă în grădina întâlnirii! Să se țină după voi legile sfinte ale grădinilor Mele de pe pământ. Eu vă învăț, căci sunt Învățătorul. Eu vă învăț, nu vă mustru dacă nu ascultați, căci fiecare își va lua plata sa. Fi-va să vin văzut curând, curând, și vreau să-l găsesc pe om după voia Mea când voi veni, căci atunci va fi Scriptura aceea care spune: *«Cine este sfânt, să se sfințească încă, și cine este spurcat, să se spurce și mai mult, și fiecare va fi judecat de cele în care va fi găsit, că Eu n-am venit să judec lumea, ci ca s-o mântuiesc am venit»*. Amin.

Acum, iarăși, pace vouă! Pace vouă, celor ce ați venit la izvor! Iar dacă sunteți necredincioși, pacea Mea să se întoarcă în Mine. Vă slobozesc pașii înspre agoniseliile voastre, dar nu uitați că tot ce poate omul avea cu adevărat, Eu sunt. Amin.

Vă binecuvintez pe voi, copiii ai poporului Meu, că ați trudit atât de mult pentru nunta Mielului. Fiecare nuntă are nevoie de pregătire, darămite nunta Mea cu voi! Vă întăresc pe voi. Întăriți-vă și voi prin sfințenia Mea din voi, că ea este odihna Mea din om. Pace vouă, fiilor trudiți! Amin.

Le spun și celor ce au venit la izvor: Pace vouă dacă vă veți sfinți pentru Mine! Vă aduc mulțumiri vouă, celor ce Mi-ați cântat cântările nunții, și vă rog pe voi, învățați-vă cu nunta Mirelului ceresc, că nu poate omul să slujească și la Dumnezeu, și la satana. O, nu vă îngrijiiți ce veți mânca și cu ce vă veți îmbrăca. Banul câștigat pentru ființă, banul luat din slujiri idolești vă ține robi sub el, căci trupul vă cere, dar trupul este făcut de Dumnezeu pentru ca să fie locaș al Duhului Sfânt. Nu uitați aceasta ce v-am spus, și ieșiți din ale lumii și purtați-vă prin ea cu cele sfinte din voi și dați lumii ce este al lui Dumnezeu, și voi fi Eu ajutorul vostru acum, și apoi pe vecii. Amin.

Vreau să-i trag în barca salvării pe mulți din cei chemați, o, popor al cuvântului Meu! Un ceas mai trudem după om, și apoi îl voi scăpa pe om de păcat, și pe păcat de om, și mulți vor fi curățiți și albiți, după cum este scris. Îi slobozim acum spre casele lor, iar voi fiți mereu, mereu casa Mea, hanul Meu unde Eu poposesc adesea cu omul ca să-i dau să bea din vinul nunții Mele, iar Eu vă voi răsplăti pe voi, cei sfinți ai Mei. Ferice vouă că trudiți pentru Mine și nu pentru voi. O, de ar vrea și omul să facă așa pe pământ ca să-l găsesc așa la venirea Mea!

Pace ție, grădiniță cu miresme cerești deasupra ta! Sfinții și îngerii poposesc peste tine. Duhul sărbătorii Mele de nuntă te învăluie în strai nou de serbare, o, grădiniță a întâlnirii Mele cu omul! Duhul Sfânt plutește în văzduhul tău, iar tu ești așternut al nunții Mielului ceresc. Cerul și

pământul se îmbrățișează în tine sub slava cuvântului Meu care umblă pe plaiul tău în zile de nuntă, cer nou și pământ nou pe pământul tău.

Grăirea Mea e dulce, e dulce peste om, ca să-l îmbiu cu ea și să-i dau omului înapoi ce a pierdut, să-i dau lui grăirea dintre Dumnezeu și om, taina cea în vecii ascunsă pentru la sfârșit de timp aici și acum. Amin, amin, amin.

12/25-08-2002